D·N
10/3 1948

Aktuellt skattekrångel

Just nu pågår uppbörden för den avgift som erläggs till den obligatoriska olycksfallsförsäkringen av alla som någon tid haft andra i sin tjänst. Det beräknas att minst 700.000 avgiftsbetalare är småarbetsgivare med högst fem anställda. Självfallet kan avgifterna för dem inte differentieras efter antalet olycksfall på varje enskilt arbetsställe, så att avgiftstrycket — eller utsikten att nå en minskning däri — verkar som en effektiv stimulans till förbättrade skyddsåtgärder. Denna värdefulla möjlighet föreligger endast för de större produktionsenheterna del. Det alldeles övervägande antalet olycksfallsförsäkringsavgifter måste alltså i praktiken ha en karaktär som erinrar om folkpensionsavgifterna: en tämligen schablonmässigt utformad skatt för ett speciellt ändamål. Debiteringen och uppbörden bör då givetvis göras så enkel och därmed så föga arbetskrävande som sakens natur tillåter.

Hur det förhåller sig med denna ändamålsenlighet illustreras mycket grällt på årets debetsedlar. På grund av övergången till uppbörd vid källan har de allra flesta ingen slutavräkning för de vanliga skatterna på 1946 års inkomster. Olycksfallsförsäkringsavgiften från 1946 lyser därför i enslig klarhet på debetsedeln, utom för det begränsade antal som också skall betala skogsavgift. Bakom den enstaka raden med olycksfallsavgiftens belopp ligger emellertid ett imponerande administrativt arbete. Utgångspunkten är mantalsblanketterna, som skall tala om hur mycken arbetskraft var och en anlitat under det löpande året, i detta fall 1948. I januari 1947 kom materialet till riksförsäkringsanstalten, som bearbetade det under våren och sommaren för att i augusti meddela skatteorganen det exakta avgiftsbelopp som ligger till grund för uppbörden i mars 1948.

Om detta belopp befanns vara mindre än 5 kronor (med hänsyn till anvudningen noga räknat 4 kronor och 60 öre) och ingen skogsaccis fanns att lägga på, blev emellertid resultatet inget annat än intern information. Debetsedlar på så små belopp skall nämligen inte utfärdas. Sammanfattning av detta led i procedüren: åtskilliga hundratusen småbelopp har noggrant uträknats och studerats i två instanser för att papperen sedan, prydligt ordnade, skulle befordras i papperskorgarna. Den enda behållningen av det stora och krångliga arbetet är att olycksfallsfonden fått en vederbörligen verifierad fordran mot statskassan på drygt en halv miljon kronor.

När det sedan gäller de något större avgifterna, från 5 till något 100-tal kronor, har dessa förts in på debetsedlarna. Men inte ensamma. Avrundningen till jämnt kronital kräver sin egen rad. På våra debetsedlar ser den detaljen tämligen enkel ut, men myndigheternas ordningssinne har inte förnummat möjligheten att komplicera den. Statsverkets "vinster" och "förluster" på avrundningsärena finns upptecknade på särskilda listor — förmodligen har det vållat överraskning att saldot nödvändigtvis närmar sig noll, inte bara för riket i dess helhet, utan för var och en av dess trogna tjänare bland debetsedelsutfärdarna. Detta med avrundningslistorna är nu en sak som knappast förtjänar mer än ett löje. Men krånglet med dem, liksom med de mycket små avgifterna, ger ett bestämt intryck av fel i själva systemet.

Är det över huvud taget förnuftigt att ägna detaljarbete i två instanser åt det väldiga antal smärre olycksfallsavgifter som inte kan graderas längre än efter risken i hela verket? Rimligtvis borde riksförsäkringsanstalten i stor utsträckning kunna frikopplas från plockandet med dem, liksaväl som pensionsstyrelsen är frikopplad från beräknet med pensionsavgifterna. De viktigaste teknikska förutsättningarna torde vara att primäruppgifterna flyttas från mantals- till deklarationsblanketterna samt att de många riskklasserna slås ihop till ett mera lättanterligt antal. Det belopp som olycksfallsfonden skall ha från utpräglade småarbetsgivare, några miljoner om året, bör utan olägenhet kunna betalas som en kollektivt klumpsumma ur statsverkets totala uppbörd av skatter och avgifter. Om man sedan helt stryker de allra minsta avgifterna, förslagsvis dem som avser mindre än en årsarbetare, blir ytterligare en avsevärd förenkling vunnen.

Vilken av att sträva efter sådana förenklingar framträder ännu tydligare när man tänker på de nya avgifter för särskilda ändamål som framtiden kan föra med sig. En allmän obligatorisk sjukförsäkring är beslutad och skall träda i kraft 1950; den rör sig med avgifter som skall variera med någon krona de olika distrikten emellan och följaktligen verkar direkt genial jämfört med i norra Kalmar län, där jag nu har rest; jag hoppas att ingen lokalpatriot stiger upp och slår ihjäl mig för det.

Propagandan mot de borgerliga partierna står lägre än i några av hr Höglunds valtal. Dessa partier anklagas för krigshets. Svenska Dagbladet säges med ljungdalare (halvkommunister) menar här och om som av någon obegriplig anledning inte tycker att ryssarna skall ha en atombomb i planeten till tack för likviderandet av Hitler", Dagens Nyheters chefredaktör förklarar ömsaka krig "skvida han får sitta i generalstaben och dirigera kriget", Förrelösaren drar sig inte för att kalla publikationen "Sovjet i bild" ett "standardverk". Den borgerliga uppfattningen måste vi, säger hr Bergegren, betrakta "som ett psykosfall och ta våra mått och steg därefter".

Skildringen av den senaste tidens utrikespolitiska händelser är i lika mätt torftig, overderhäftig och partisk. De borgerliga partierna anklagas för att ha framkallat statskuppen i Tjeckoslovakien, som för övrigt sägs inte ha lett till diktatur, utan till "en förskjutning åt vänster". Förelåsaren summerar:

Jag är inte indignerad i borgerlig mening över den tjeckiska krisen. Men därför är jag inte vidare förtjust över sammanslagningen av socialdemokratierna i Ungern och Rumänien osv. till enhetspartier, ty nyansernia går förlorade. Man måste nog säga sig att det enda riktiga som lägger i den borgerliga kritiken är att det givetvis blir tacksammare att kritisera, när man på detta sätt slår ihop arbetarpartierna.

Framställningen av läget i Finland lyder:

Jag skall också något berörda den finska frågan, som är något betänkligare än den tjeckoslovakiska med hänsyn till den svenska folkopinionen. Den tillåter två tolkningar. Antingen har ryssarna bara velat markera var finnarna bör stå i händelse av krig, eller också innebär det att de vill ha huser och dylika saker — det kan naturligtvis bli frågan om Ålandsärna osv. Och man vet ju hur sådant verkar på det svenska psyket. Jag är litet beksymrad för den verkan de senaste händelserna kan komma att få på det svenska valet. Var och en begriper att det är inte några gynnsamma faktorer som dirigernom kommit med i leken, och jag tror att också denna fråga är värd att tas upp till diskussion.

I fråga om läget i Europa i övrigt heter det:

Vi vet inte hur det ligger till i Italien och Frankrike, man bara vet att situationen där är sådan — knappast i Frankrike men i Italien — att en liknande situation skulle kunna inträda som i Tjeckoslovakien och även där genomföras på samma fredliga sätt.

Kommunistpropagandan i "Sovjet i bild" skall fortfarande spridas av arbetarrörelsens förlag, enligt vad dess chef uttalat. Skall hr Bergens och andra kommunistpropagandists fortfarande ordnas genom ABF:s försorg och alltså bekostas av statsmedel? Vi har här ett ackompanjemang till socialdemokratins annonserade aktion mot kommunismen som visar att dubbelspelet icke har några gränser.

Medicinalchefen Axel Höjer visar två ansikten

I tisdagens stora betänkande. Det ena vänder sig till allmänheten och anger riktlinjer för att effektivisera den öppna sjukvården och bygga ut den allmänna hälsovården. Syftet är allmänt accepterat, och vår generation kan endast beklaga att det kräver mycket fler läkare och följaktligen inte kan förverkligas annat än etappvis över lång tidrymd. Det andra Höjer-ansiktet är vänt mot läkarkåren och tar om en genomgripande förvandling av dess ställning — den skall enligt förslaget förvandlas till en grupp av statsoch kommunalanställda befattningshavare med arbetsvillkor som nära liknar den allmänna förvaltningstjänstens. En utomordentligt stark och enig läkaropinion har ställt sig bestämt avvisande till detta projekt ända sedan det började diskuteras i vårt land. Läkarkonflikten vid Karolinska sjukhuset berodde till stor del på de engagerades uppfattning att en viss normalisering av tjänsterna där kunde bli en inkörsport till den Höjerska "socialiseringen". Bestämda reservationer till det färska betänkandet visar att stämningen i kåren — och hos andra som har noggrann kännedom om dess villkor — icke har förändrats i detta stycke.

För att bedöma själva principfrågan — radikal omgestaltning av läkarkårens struktur eller successiv utveckling efter de konkreta behovens fordringar — ger en jämförelse med Bevans läkarsocialisering i England en pålitlig utgångspunkt. Där har ingreppen motiverats av djupgående brister i läkarnas tjänster mot den stora allmänheten, brister som inte har kända motsvarigheter i vårt land. Där finns också en större uppsättning läkare i förhållande till invånarantalet än vi har, och de små avstånden gör det mycket lättare än hos oss att rita upp ett system som kan tänkas tillgodose alla bygders vårdbehov i administrativa former. Det som förefaller den engelska regeringen påkallat och utförbart är således varken motiverat eller för närvarande möjligt hos oss. Däremot finns det all anledning att vänta olyckliga återverkningar om regeringen skulle knäsätta den Höjerska strukturplanen. Vi har fullt upp av smärre men angelägna problem i vår läkarorganisation, främst beträffande lasarettstjänstenas villkor och samarbetet mellan den öppna och slutna vården. Lösandet av dessa verkliga problem skulle sikerligen för lång framtid försvåras om läkarna inges ett grundat intryck av allvarligt och längsiktigt hot mot deras ambition att vara fria yrkesmän i hård tjänst mot lidandet och för hela folkets hälsa.

Statsbetald kommunistpropaganda

Att den av statsmedel kraftigt understödda organisationen Arbetarnas bildningsförbund (ABF) i stor utsträckning driver socialistisk och halvkommunistisk propaganda är väl känt, trots att dess syfte säges vara att sprida kunskaper. Till dessa mest anlitade föredragshållare hör fil. kand. Eskil Bergen. Dennes förelåsaren drar sig inte för att kalla publikationen "Sovjet i bild" ett "standardverk". Den borgerliga uppfattningen måste vi, säger hr Bergegren, betrakta "som ett psykosfall och ta våra mått och steg därefter".

Skildringen av den senaste tidens utrikespolitiska händelser är i lika mätt torftig, overderhäftig och partisk. De borgerliga partierna anklagas för att ha framkallat statskuppen i Tjeckoslovakien, som för övrigt sägs inte ha lett till diktatur, utan till "en förskjutning åt vänster". Förelåsaren summerar:

Jag är inte indignerad i borgerlig mening över den tjeckiska krisen. Men därför är jag inte vidare förtjust över sammanslagningen av socialdemokratierna i Ungern och Rumänien osv. till enhetspartier, ty nyanserna går förlorade. Man måste nog säga sig att det enda riktiga som lägger i den borgerliga kritiken är att det givetvis blir tacksammare att kritisera, när man på detta sätt slår ihop arbetarpartierna.

Framställningen av läget i Finland lyder:

Jag skall också något berörda den finska frågan, som är något betänkligare än den tjeckoslovakiska med hänsyn till den svenska folkopinionen. Den tillåter två tolkningar. Antingen har ryssarna bara velat markera var finnarna bör stå i händelse av krig, eller också innebär det att de vill ha huser och dylika saker — det kan naturligtvis bli frågan om Ålandsärna osv. Och man vet ju hur sådant verkar på det svenska psyket. Jag är litet beksymrad för den verkan de senaste händelserna kan komma att få på det svenska valet. Var och en begriper att det är inte några gynnsamma faktorer som dirigernom kommit med i leken, och jag tror att också denna fråga är värd att tas upp till diskussion.

I fråga om läget i Europa i övrigt heter det:

Vi vet inte hur det ligger till i Italien och Frankrike, man bara vet att situationen där är sådan — knappast i Frankrike men i Italien — att en liknande situation skulle kunna inträda som i Tjeckoslovakien och även där genomföras på samma fredliga sätt.

Kommunistpropagandan i "Sovjet i bild" skall fortfarande spridas av arbetarrörelsens förlag, enligt vad dess chef uttalat. Skall hr Bergens och andra kommunistpropagandists fortfarande ordnas genom ABF:s försorg och alltså bekostas av statsmedel? Vi har här ett ackompanjemang till socialdemokratins annonserade aktion mot kommunismen som visar att dubbelspelet icke har några gränser.

Medicinalchefen Axel Höjer visar två ansikten

I tisdagens stora betänkande. Det ena vänder sig till allmänheten och anger riktlinjer för att effektivisera den öppna sjukvården och bygga ut den allmänna hälsovården. Syftet är allmänt accepterat, och vår generation kan endast beklaga att det kräver mycket fler läkare och följaktligen inte kan förverkligas annat än etappvis över lång tidrymd. Det andra Höjer-ansiktet är vänt mot läkarkåren och tar om en genomgripande förvandling av dess ställning — den skall enligt förslaget förvandlas till en grupp av stats- och kommunalanställda befattningshavare med arbetsvillkor som nära liknar den allmänna förvaltningstjänstens. En utomordentligt stark och enig läkaropinion har ställt sig bestämt avvisande till detta projekt ända sedan det började diskuteras i vårt land. Läkarkonflikten vid Karolinska sjukhuset berodde till stor del på de engagerades uppfattning att en viss normalisering av tjänsterna där kunde bli en inkörsport till den Höjerska "socialiseringen". Bestämda reservationer till det färska betänkandet visar att stämningen i kåren — och hos andra som har noggrann kännedom om dess villkor — icke har förändrats i detta stycke.

För att bedöma själva principfrågan — radikal omgestaltning av läkarkårens struktur eller successiv utveckling efter de konkreta behovens fordringar — ger en jämförelse med Bevans läkarsocialisering i England en pålitlig utgångspunkt. Där har ingreppen motiverats av djupgående brister i läkarnas tjänster mot den stora allmänheten, brister som inte har kända motsvarigheter i vårt land. Där finns också en större uppsättning läkare i förhållande till invånarantalet än vi har, och de små avstånden gör det mycket lättare än hos oss att rita upp ett system som kan tänkas tillgodose alla bygders vårdbehov i administrativa former. Det som förefaller den engelska regeringen påkallat och utförbart är således varken motiverat eller för närvarande möjligt hos oss. Däremot

PRESSGRANNAR

Efter vad som hände med vetenskapen i Tredje riket är man uppmärksam på vad som står att läsa i Hamburgs Fördärvare, understryker Handelstidningen (fp). Kommunisterna här i landet har sin fulla frihet att bekänna sin tro. Hur mycket krokodiltårar de än fäller över den allmänna indignationen emot dem, kommer inte ett här att krökas på deras huvud:

Men intellektuella kommunister må veta att om de göra sig skyldiga till den intellektuella oredlighet som kännetecknar den kommunistiska tidningspropagandan, komma de att mötas med ännu förakt.

Ett demokratiskt samhälle måste emellertid ha möjlighet att skydda sina livsviktiga funktioner mot förrädiska element. Stockholms-Tidningen (fp) ger några exempel. När man vet vad de kommunistiska femtekolonnarna för i skölden om det en dag skulle gälla vårt lands frihet, har man ingen anledning att tolerera att de söker sig in i hemvärn och skytteföreningar, att de med förkärlek tar arbete vid gevärsverkstäder och andra försvarsanstalter, att de intresserar sig för att få sitt folk placerat på nyckelposter inom kommunikationsverk och överallt i produktionslivet där skadegörelse kan få stora verkningar vid krigstillfälle:

Man har inte bara rätt, utan skyldighet att skydda samhället mot opålitliga. Även denna uppgift, som främst åligger regering och myndigheter, måste uppmärksammas vid bekämpandet av kommunismens.

Vidare bör ett demokratiskt samhälle inte gå så långt att det vävilligt underlättar sina fienders agitation. Hr Erlander opponerar mot att man inte längre skulle diskutera med kommunisterna. Om han därmed menar att kommunisterna skall vara med t. ex. i alla radiodiskussioner och andra liknande arrangemang, kan Stockholms-Tidningen inte hålla med honom:

Någon gång kan det visserligen vara både nyttigt och verkningsfullt att ta med kommunisten och ställa dem mot vägen. De måste ju bemötas. Detta är en praktisk fråga som bäst avgöres från fall till fall. Men någon anledning att i fortsättningen låta kommunisterna utnyttja radion på sätt som skett under senare år finns sannerligen inte längre. Även socialdemokraterna borde finna det kompromitterande att upprätta i sällskap med kommunisterna, förrädare mot demokratin och anhängare av en totalitär diktatur, när exempelvis arbetarrörelsen presenteras i radion.

Expressen (fp) har emellertid fått för sig att det är "diktaturmedel" att utestänga kommunisterna från radions diskussioner eller att vägra möta kommunister på diskussionsmöten etc.:

Det bör kunna diskuteras — framför allt med tanke på radions monopolställning — om den inte har en viss likhet med övriga statliga kommunikationsverk. Ett förbud för kommunistföreträdarna i radio skulle i så fall vara av liknande karaktär som ett transportförbud... Vill man med all kraft bekämpa kommunismen, så måste man fråga sig vilket som är bäst: att kommunisterna ges tillfälle att i lugn och ro sprida ett missnöje och sina direkt osanna påståenden eller att man har varje tillfälle i akt att införa väljarna sticka hål på de kommunistiska bubblorna.

Vem har tänkt sig att kommunisterna skulle lämnas "i lugn och ro"? Här är det på närmast frågan om lämplighetien av att inbjuda kommunisterna att begagna radion som propagandaplattform och där upprätta i lyxigast sällskap. Om detta skriver Birger Beckman i ett inlägg i samma tidning:

Vad beträffar radiodiskussionerna tror Jag att det är ännu viktigare där än på något annat håll att kommunisterna får vara med. Ty här ges ett tillfälle att omedelbart och inför kommunistens egen publik (liksom inför alla ljusnna och tveksamma) bemöta de kommunistiska argumenten. När en kommunist nödgas gå in i debatt och för sina egna argument mer eller mindre fullständigt vederlagda med sakliga argument av debattörer som inte bara räknäller, då kan detta ge en bokstavlärare även åt den rödaste. Det vore en stor olycka — icke för kommunisterna men för oss andra — om denna möjlighet stoppades.

Andra däremot finner det paradoxalt att exempelvis nästa gång vid "Politiska kvatorn" i radion ett typiskt ombud för det kommunistiska folkbedrägeriet tillsammans med representanter för andra politiska riktningar skall diskutera Sveriges försvarsfråga. Detta är rena vanligheten. Radiolyssnarna bör besparas en tillställning som utan kommunistiskt deltagande kunde bli lärorik och fängslande, men som nu får ett inslag av tjuckeri som verkar vämjeligt. Kommunistisk publik kan nåsr på andra vägar, det säger erfarenheten.

Finland har nu kommit långt in i farvattnen med små stukter att döma sig ur denna, framhåller en initierad skribent på Västerbottens-Kurirens (fp) ledarsplt. Han är pessimistisk och anger skälen för detta:

Liksom Molotov hösten 1939 genom att publicera de ryska kraven på Finland gjorde hela problemet till en rysk prestigefråga, har Stalin nu gjort på samma roll. För att bryta Passikivis senmotstånd i de inledande förhandlingarna med den ryske ministern Saveonenkov framlades en offentlig inbjudan. Visserligen var den författad i korrekt och hövlig form, men viktigare än själva ordalydelsen var Sevoenenkovs samtidiga meddelande till presidenten att svaretsgrenen ansåg frågan vara av brådskande och angelägen art.

Det går, anser man, inte att riskera en brytning som skulle medföra snart sagt ögonblicklign och oöverskådlig konsekvenser för landet. I tredtingarne talt kunde Ryssland snart stoppa alla sina leveranser av bröd, råkmen och oljor och därmed försätta Finland i ett

Normalpriserna på potatis. FOLKHUSHALLNINGEN

Vid försäljning av potatis till förbrukare får fr. o. m. den 10 mars 1948 särskilt tillägg för hemkörning utiagas i den mån sådant tillägg enligt medgivande av statens priskontrollnämnd får uttagas för hemkörning av varor i allmänhet.

Stockholm den 6 mars 1948. STATENS LIVSMEDELSKOMMISSION.

Nya tilläggskort FOLKHUSHALLNINGEN

för mjöl och bröd, matfett samt kaffe, te och kakao komma att utdelas under den närmaste tiden på tid och plats, som meddelas av kvarndestinerna.

Personer, som inneha nu gällande tilläggskort, erhålla de nya korten mot förevisande av personbevis och avlämnande av kontrollkupongen till nuvarande kort. Övriga sjuldeningsberättigade erhålla kort efter ansökan hos kristidsnämnden i vanlig ordning.

Stockholm den 8 mars 1948. STATENS LIVSMEDELSKOMMISSION.

"Före textannonser" forts. från sidan två.

Låt Inteckningsbanken ordna Edra remburser

Huvudkontor:
Fredsgatan 2 · Stockholm · Tel. "Inteckningsbanken"

Avdelningskontor:
Stureplan 6. T. 41 22 10
Södermalmstorg 3—5. T. 40 15 55
Odenplan 1. T. 42 29 44
Sveavägen 82. T. 30 04 15

Handelskommissionen
och andra myndigheter åtaga vi oss att förhandla med i licensfrågor m. m.
Ring eller skriv till oss om Edra problem.
Vi ha en förhandlingsvan och i ovanstående frågor tränad personal.
FÖRETAGARETJÄNST
Storgatan 18 STOCKHOLM Tel. 60 06 77

Är Ni den man vi söka?
I så fall är Ni fullt hemma i vår bransch, både vad det gäller köp och försäljning, van organisatör, driftig konstruktör och van att taga ansvar. Är Ni dessutom i 30-års åldern, äro vi tacksamma få höra från Er.
Vi erbjuda befattningen som chef för ett av vårn dotterbolags avdelningskontor i Mellansverige, Aktiebolaget Avfallsråvaror. Det är en befattning, som rätt skött, kan bjuda Er en säker existens (fast lön + tantiem) och ett skiftande intressant arbete. Utförligt svar, som behandlas konfidentiellt, ställes till Direktionen för
PERSONER
CARL PERSSON & SÖNER AKTIEBOLAG
Ystad
FÖRETAGET STÅR ANSLUTET

Kvarnrörelse uthyres
Knivsta Kvarn och Spannmålsaffär i närheten av Knivsta Järnvägsstation, med nuvarande omsättning om c:a 500.000 kr. uthyres, varvid bilvande hyresgäst skall lösöa vissa inventarier och maskiner. Kvarnbyggnad i 3 vån., 2 par stenar, 1 dubbel valsstol med planskift, spetsmaskin, havrekross, utsädesrenmaskin m. autom. torrbetsningsapparat, hiss i kvarn och hiss i magasinet. Magasinsbyggnad sammanbyggd med kvarnen, tre vån., rymmande c:a 200.000 kg. Dumobyggnad med vattenkraften för kvarndrift, reservkraft elektrisk med erforderligt antal motorer. Bostad med vatten, värme, avlopp, nybyggt 1938, 2 rum o. kök, kontor å u. b., 1 souvrum 1 tr. där ytterligare 1 rum planeras inredas. Uthusbyggnader såsom ladugård, hönshus, bryggstugu, vedbod, mindre garage. Åkerjord c:a 2 tunnland. Kvarnen kan beses efter tillsägelse hos före arrendatorn, K. Edv. Stork, tel. 109, Knivsta. Godsägare Einar Andersson, Engelbrektsgatan 15—17 Stockholm. Tel. 21 07 88.

Dekalkomanier
erbj. fritt Sverige dir. fr. fabr. British Transfer Prtng Co. Ltd, Coventry, England (gr. 1887). Repr.: Oxford Trading Co. AB, Biblioteksgatan 11, Stockholm. Telefon 10 89 92. IMPORTEN SKER PÅ VAR KVOTA.

Stockholms Folkskolor
Inskrivning av nybörjare vid Stockholms folkskolor äger rum torsdagen den 15 april 1948 kl. 9—11. Skyldighet att anmäla barn till inskrivning i folkskolan föreligger i fråga om barn, vilka uppnått eller före den 1 januari 1949 uppnå 7 års ålder (födelseår 1941 eller tidigare).
Därest barn, som under första halvåret 1949 fyller sju år redan innevarande år anmäles till inskrivning, kommer enligt gällande bestämmelser barnet att särskilt läkarundersökas och prövning beträffande barnets skolmognad företagas.
Prästbetyg med behöriga uppgifter angående barn, som anmäles till inskrivning, skall medtagas.
Upprop med de nyinskrivna hålles måndagen den 23 augusti kl. 14.
Vaccinering här, enligt gällande författning om skyddskoppympning, ha verkställts, innan skolgång börjar.
OBS.! Inskrivningen av nybörjare sker en månad tidigare än föregående år.
Utförlig annons beträffande inskrivningen införes i denna tidning den 5 april.
Stockholm i mars 1948.
FÖRSTE FOLKSKOLINSPEKTOREN.

Västra Edsviks flickskolekoloni, Väddöbacka
anställer för sommaren 1948:
1 föreståndarinna (skolköksläraninna eller annan läraruthildning);
2 gymnastikdirektörer (eller examinerade idrottsledare);
3 lärarinnor (seminarister eller studenter med någon undervisningsvana);
4 köksbiträden.
Anställningstid för förestånd. och köksbiträd. omkring 6/6—20/8; för övriga omkring 16/6—15/8.
Ansökan ställes till Västra Edsviks flickskolekoloni, Johannesgatan 18, Stockholm. Tel. 60 24 33 eller 25 98 58.

Stockholms Sömn.- o. Tillskärarskola
Vegagatan 4 (vid Odenplan)
Teoretisk och praktisk undervisning i tillskärining och sömnad för dam- och barnkläder. Dag- o. aftonkurser börjar den 15 mars. 31 30 39.

Gammalt, välkänt Agenturbolag
m. centr. beliggen 7-rums kontorsvåning i Stihm och sedan ett halvt decennium representerande större tyska industrier söker kontakt med välrenommerat företag i och för utarrendering. Svar till "Business as usual", Dagens Nyheter, Stureplan.

GROSSIST ELL FÖRSÄLJARE SOM BESÖKA
TOBAKSHANDLARNA
och affärer för presentartiklar etc. erbjudes förstklassiga varor direkt från fabrikanten. Svar t. "Kompletterande koll. - hela landet", Svenska Telegrambyråns Annonsavdelning, Stockholm.

Skofabrik
större eller mindre, köpes kontant. Svar med uppgifter om pris, fabrikens arbetskapacitet, antal anställda och andra erforderliga upplysningar till 'Skofabrik 1948", AB Svenska Telegrambyråns Annonsavd., Stockholm, f. v. b.

FÄRGSTOFFER
Svenska generalagentien för leveransfrakfig engelsk firma i färgstoffer emotser förfrågningar för omgående leverans från England i: TEXTILFÄRGER, samt GUMMI-, KERAMIK- och PLASTICFÄRGER samt FERNISSOR från HALVFABRIKAT. Samtidigt söknes inarbetad, branschkunnig försäljare att arbeta på provisionsbasis. Svar till "Serös generalagent — B", Dagens Nyheters Huvudkontor, f. v. b.

Gentlemen
are you interested in having a young american in your firm? For the past 1½ years I have acted in the capacity of director for an american owned aktiebolaget here in Sweden. Said firm had a turnover in 1947 of 2½ million crowns. I have good connections and an undeniable asset in being an american who speaks swedish. I am interested in coming in contact with a substantial firm where my future will be determined by my own aggressiveness. Answer to "July 1948", Dagens Nyheter, Stureplan.

Sysilke,
färg enl. val, snabb lev, Fabrikagent ö. kontakt m. konf.-fabr. och grossister. Svar till "Phenix", D. N. H.-k.

REDAKTÖR
HERMAN FEERKL
TEL-AVIV,
talar 1 kvall 20
Monsikta Församlingens sessionssal, Wallingatan 3, över Åmet:
"EREZ-ISRAEL OCH DESS UNGDOM I KAMP FÖR SJÄLVSTANDIGHET".
Föredraget hålles på tyska. Fri entré. Revisionistiska sionistpartiet "HAZOHAR".

LÄKARE
Dr B. Hammarskjöld
ALLMÄN PRAKTIK.
Riddarhustorget 8. Mott. 9,30—11 och 14—15.30. Annars till efter överenskk. Tel. 61 62 30 (bost. 65 00 12).
Medlem av Stockholms Läkarförening.

Jourhavande Apotek
tillgängliga nattetid samt söndags- och helgdagar under mars månad:
Domherren, Draken, Ekorren, Enhörningen, Falken, Gasellen, Grisen, Leoparden, Lokatten, Mortisen, Ripan, Påfågln, Råbocken, S:t Erik, Tigern, Utern, Ägon och Ärnen. Ang. adress och tel.-nr hämvisas till läkarförteckn. och sidan 4 i telefonkatalogen.

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.